

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Mystica altaris holocausti expositio. Sectio IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

nebant: iij vero vetes erant de lignis letim obducti aere. Sexto non defuerunt, qui existimarent hoc altare holocausti impletum fuisse terra usque ad medium, ad quam opinionem acceperunt Abulensis, & Magister historie scholasticæ, proba-
re que nituntur ex illis verbis Exodi vigesimo. Altare de terra facietis mihi. & offere-
ris super eo holocausta, & pacifica vestra. Ceterum Theodoretus quæst. 74. super Exo-
dum ait eo loco Exodinon esse sermonem de alta holocausti, quod erat in atrio
tabernaculi, sed de altaribus, quæ specialiter in aliquibus locis erigebatur adim-
molandum, quæ Deus volebat esse vel ex terra, vel ex impolito lapide, ut peracta
immolatione quam primum destruereetur, ne postea gentilibus ad cultum Deorum
suum deseruissent: unde eodem loco Exodi statim habbitur: Quid si altare lapidatum
fuerit mihi, non adificabis illud de scâta lapidibus: sed tamen impleri solitum eiusmodi
altare lapidibus saltem usque ad medium, hoc est, usque ad arulum, manifestè col-
ligitur ex primo Machabœorum quarto, ubi ita legimus. Dicit autem Iudas, & fra-
tres eius. Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. Et
congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Ieron, & viderunt sanctificationem de-
sertam, & altare profanatum, & portas exusta. Et paulo post: Et cogitauit Iudas de altari
holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo ficeret, & incidit illuc osilium binum, ut de-
struerent illud, ne forte illud esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud gentes, & demoliti
sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte Domini in loco apto, quo adusque veniret Propheta, &
responderet deus. Et accepert lapides integræ secundum legem, & adificaverunt altare nouum
secundum illud, quod fuit prius. Vbi cernis altare holocausti ex lapidibus constructum,
sed illud ita accipe, ut lapidum structura per cubitum cum dimidio tantum afer-
deret, deinde vèdù superponeretur altare æcum, & eratcula cum sua atula usq;
ad medium altaris per cubitum etiam cum dimidio descendens inferretur: erat
enim altare hoc tribus altum cubitis. Postrem ò in hoc altari siebatinge illud sa-
crificium, de quo agitur Numerorum vigesimo octavo. Etiam duo agnientia-
li quotidie immolabantur, unus mane, & alter vesperi: prioris immolatio sacrificium
matutinum, posterioris vespertinum dicebatur præter alia multa sacrificia,
quæ in eodem altari peragebatur: præcipiebat vero Deus Leuitici sexto, ut ignis
in hoc altari nunquam decesset, quo circa à Sacerdotibus lignis subinde appositis
in continuo fonebatur. Atque hæc de huius altaris descriptione.

Myistica altaris holocausti expositio.

SECTIO IV.

NE superius descriptam altaris holocausti formam expertem mysterij putet I.
quispiam, duplex illius mysterium indicabimus, unum ad allegoriam, alte-
rum ad mores pertinens. Quod ad allegoriā ligatur spectat, omnia sacrificia, quæ
in altari holocausti peragebantur, sacrificiū Christi crucifixū in cruce peractum
repræsentabant, sicut iuge sacrificium, sacrificium Mille in cruentum, quo Chri-
stus quotidie in Ecclesia immolatur, ut plerique omnes Patres docent: quade re
legendum est. Doctissimus Turtianus posteriorē tractatu de Eucharistia cap. vigesimo
secundo. Ex quo fit, ut merito Crux Christi per altare holocausti fuerit adū-
brae, siquidem in ea peractum fuit illud cruentum Christi sacrificiū. Erat alta-
re holocausti non intra, sed extra tabernaculum, in atrio videlicet tabernaculi
constitutum, quoniam Christus extra castra passus est, ut ait Paulus ad Hebreos
13. Quatuor cornua designata quatuor mundi plagas, pro quibus Christus se Patri
obtulit. Cooperitus laminis æreis, quia cū æs sit sonorum, recte Crucis prædica-
tionis auctoritate diffusa.

Aa iii

Psal. 18. 5.
Crucis po-
tentia.

tionem toto esse per Apostolos diffusam, significat, iuxta illud Psalmi decimi octauii. In omnem terram exiit sonus eorum. Est etiam es symbolum fortitudinis ad exprimendam crucis in uitam potentiam, que omnes mundi, Demonisque vires non tantum in fregit, sed etiam contrivit. Craticula, in qua carnes ponebantur, & igni supposito tremabantur, ostendit acerissimos cruciatus, quibus Christus in Cuce tanquam in craticula torrebatur, iuxta illud Psalmi 101. quod ad Chri-
storū Christi, sum etiam spectat. Offa measicut crevium aruerunt, seu ut reddit Hieron. Quasi frixa quibus Ad contabuerunt, ut legit August. Tanquam in frixorio confusant, ut alij, Tanquam focus, peccatumfa- austorū alustant. Non vacat autem mysterio, quod in latere Orientali erat fe-
strauit, per quam lignain arulam immitebantur, & igni fomenta suppeditabatur,
Paradisus ter- quoniam scilicet à parte Orientali, in qua situs fuerat paradisus terrestris, pecca-
rifici ad O: tum Ada prouenit, quod coloribus, & cruciatibus Christi, materiam, & fomen-
tientem fuit. ta ministravit: quod autem paradisus ad Orientem fuerit, ostendit locus ille Ge-
Genes. 2. 8. nes. 2. vbi pro eo, quod nos habemus: Plantauerat Dominus Deus paradisum a principio,
Septuag. in- habent Septuaginta, εφύτευε τὸ έρημον ὁ θεός τοῦ δέκατου ετούτῳ ἀγαπάλας,
interpretis. id est, Plantauerat Dominus Deus paradisum in Eden ad Orientem. Atque hæc breuiter
de altaris holocausti allegoria.

II. Quod ad tropologiam spectat, ea est de pœnitentia, carnisque maceratione
D. Gregor. quædammodum docet D. Gregor. homilia vigilia secunda in Ezech. vbi altare ho-
Carnis ma- locausti cum altari thymiamatis componit. Quid est, inquit, altare, nisi me, si bene vi-
ceratio, &
panentia in uenitum, qui peccatorum suorum memores lacrimis se lanant, carnem per abstinentiam mace-
rari holo- rant, vbi ex maiore compunctioni ignis ardet, & caro consumitur iuxta illud Apostoli ad
causis figura. Romanos duodecimum. Ut exhibeat corpus vestra hostia viventem, sancta, Deo placentem: ho-
sta vivens est corpus Domino affictum: hostia, quia iam huic mundo est mortuum, viues, quia
Rom. 12. 2. cuncta, que preualeat, bona operatur: sed alia campunctorum est, quæ per timorem nascentur, alia,
que per amorem: unde in tabernaculo duo altaria sibi inveniuntur, unum exterius, aliud interius:
unum in atrio, aliud ante arcam: unum ære cooperiu, aliud auro: in æro cremantur carnes, in
aureo incenduntur aromata. Multi enim plangunt mala, quæ fecerunt, & incenduntur vita
igne compunctionis, quorum adhuc suggestiones in corde patiuntur, quid isti nisi altare sunt a-
ream, in quo carnes ardent, quia adhuc ab eis carnalia opera planguntur. Alij verò à carnali-
bus vitiis liberi amoris flammæ in compunctionis lacrimis snardescunt, superius iam ciuibus in-
teresse compescunt. Regem in decoro suo videre desiderant, & stile quotidie ex eius amore non ces-
sant, quid isti nisi altare sunt arcum, in quorum corde aromata incensa sunt, quia virtutes
ardent: sed hoc altare aureum est ante velum, quia sanctorum corda per sanctum desiderium
in illum ardent, quem adhuc reuelata facie videre non possunt. Hactenus Gregorius. Ex
quo didicisti altare holocausti esse cor hominis telle per pœnitentiam macerantis
prauasque animi appetitiones castigatione corporis comprimentis: altare verd
thymiamatis esse cor iusti orationem, & amore Deo tanquam sua uissimum thymia-
ma offerentis. Porro obserua quoad situ ingredientibus sive tabernaculum, sive
templū Sacerdotibus prius occurrere altare holocausti, quam altare thymiamatis in ea parte, quæ
dicebatur Sancta: nimur ad perfectionem tendentibus prius est exercenda mor-
tificatio, prauarumque appetitionum cōfessio, ut ad thymianam Deo offerendum
per inter nos, & excellentes virtutum actus, inflamatumque amore possint acce-
dere: vnde Cant. 3. prius myrra, quam thus nominatur. Quæ est ista, quæ ascendit per
desertum sicut virgula sum ex aromatis myrræ, & thuri: Præterea ignis, quo thymiamata in altari aureo incendebantur, deferebatur ex altari holocausti, in quo
perpetuū ignis souebatur, quoniā orationum feruor, atq; ardor ex carnis mace-
ratione,

Cant. 3. 6.

Mortificatio
orationis ex-
ercitio, cate-
risque virtu-
tibus pra-
mutenda est.

ratione, ac passionum mortificatione ortum habet: à qua nunquam cessandum est, sed conseruandus perpetuo ignis in altari holocausti propter continuā carnis tyrannidem, quæ etiam debet continuo bello, & conflietu coerceti. Quare qui orationi vacare studet non incumbens mortificationi, perinde facit, atque si sine igne aromata velet incendere,

Craticula confecta in modum retis varia mortificationum, & macerationum genera inuicem connexarum, & in modū Crucis, quæ etiam mortificationis est symbolum, complicatarum designat, quibus, quicunque studio virtutum deduntur hoc spirituali holocausti altari continuo torrētur, caro que ipsa consumitur, hoc est, carnalis, & animalis homo destruitur, & in spiritualem, ac cœlestem conuerteritur, iuxta illud Pauli 2. Corinthiorum 4. Propter quod non desicimus, sed licet nō, qui forū est, nōst̄r homo corrumpitur: tamen nō, qui intus est renouatur de die in diem. Atque hæc mira carnalis hominis in spiritualem conuercio, quæ in altari holocausti perficitur, mihi videtur expressa in eo altari holocausti, quod per visum ostensum fuit Esaiæ c. 6. ait enim Propheta volalisse ad se vnum de Seraphim, habentem in manu calcum, quem forcipe tulerait de altari, eoque os suum tetigisse, atque mū-
dasse: quo loco per calcum vult D. Hieronymus accipendum esse carbunculū. Esa. 6. D. Hieron.

pretiosam gemmam: nam verbum Gracum ἀσθεξίς, quo vñ sunt Septuaginta, & carbonem ignitum, & carbunculū lapidem pretiosum significat. Calculus iste, inquit Hieronymus, qui à solū Septuaginta ἀσθεξίς id est, carbunculus interpretatur, potest non carbonem significare, vel prunam, ut plerique existimant, sed ἀσθεξίς, id est, carbunculum lapidem, qui ob colorū flammæ similitudinem ignem appellatur ex quo intelligimus altare Dei plenum esse carbunculu. Hæc Hieronymus. Iuxta cuius sententiā putantis calculum illum detractum forcipe à Seraph ex altari fuisse carbunculū pretiosā gemmā, merito aliquis querat, quomodo ignis illius altaris poterat nutriti carbunculis, gemmisque pretiosis, cū gemmæ non sint aptæ ad nutriendū ignem? Cui dubitationi ita mihi respondendū videtur in illud quidem altare non carbunculos, & gemmas ad ignem nutriendū immisſas fuisse: sed coniectos carbones, quitamen ab igne altaris in gemmas conuertebantur: itaque qui carbones inie-
Ponitentia
vñ inzenti, &
mirabilis.
cti fuerant, carbunculi, & gemme prodibant ad vim nostri altaris holocausti, pœnitentia seilicet exprimendam, cuius vi planè diuina, & admirabili peccatores instar carbonū frigidū, nigrique suorum scelerum, ac flagitorum turpitudine in carbunculos, gemmasque euadūt pulcherrimas: sicutque pretiosi lapilli, sive per charitatis ardorem carbunculi, sive per castitatem smaragdi, quod lapidis genus inimicū esse libidinā à multis prodit scriptoribus, sive etiam per inuidiam animi fortitudinem, & infuperabilem diuina ope in medio persecutionum patiētiam adamantes. Itaque hic etiam verum est illud Psalmi: Carbones succensi sunt ab eo, nec Psal. 17. 9.

tantum succensi, sed in gemmas, etiam pretiososque lapillos diuinitūs conuersi. Atque hæc de altari holocausti mysterio perstrinxisse sit satis.

Altare Thymiamatis describitur, eiisque mysterium explicatur.

S E C T I O V.

DEscripto altari holocausti, superest, vt altare quoque thymiamatis describamus, vt ea, quæ Ioannes hoc loco tradit, intelligi queat: siquidem vñ di-
ximus hac visione vtrumque altare complexus est. Igitur de altaris thymiamatis figura agitur Exodi 34.

Primum vero scientiū tria tantum fuisse ea in parte templi, quæ dicebatur I.
Sancta, hoc ordine collocata, vt auctor est Iosephus lib. 3, antiquit. c. 7. Ad Septen-

A a iiiij